

דף כד.

או"ח סימן שנה פ"ה ט

עין משפט א.ב.

ט. י. קרפף יותר מסאתים שהוקף לדירה, ונטע רובו אילנות אינם מבטלים הדירה ב, אבל נזרע רובו הזרעים מבטלים הדירה ג, אפי' אין בהם אלא סאתים ד. נזרע מיעוטו ה אם אין בו אלא סאתים ו מותר, ואם יותר מסאתים אסור ז.

או"ח סימן שנה פ"ה ב

עין משפט ג.ד.

ב. ב. מוקף לדירה היינו שבנה בו בית דירה או שפתח לו מביתו פתח ואח"כ הקיפו ח.

ב. ג. היה מוקף לא לשם דירה ורוצה להקיפו לדירה, אין צריך לפרוץ כולו, אלא פורץ בו פרצה יותר מעשר אמות ט ונמצא בית פתוח בו

- ב. שעשויים אנשים לנטוע אילנות בחצירות כדי להסתופף בצלן.
 - ג. דבורעונים לא דרים אנשים והוא ליה גינה.
 - ד. וה"ה פחות, כיון שהזרעים הרוב וביחד עם המיעוט שלא נזרע יש יותר מבית סאתים, מ"ב אות ס"ח.
 - ה. ה"ה מחצה על מחצה, מ"ב אות ס"ט.
 - ו. היינו במקום הזרוע, מותר דאין בכח המיעוט לבטל הרוב שהוקף לדירה, והמיעוט עצמו ג"כ מותר, מ"ב אות ע"א.
 - ז. לטלטל בכולו, דהמיעוט אסור כיון שיש בו יותר מסאתים, וזרעים מבטלים המחיצה לדירה, ורוב הקרפף ג"כ נאסר מכיון שהוא פתוח ופרוץ לזרעים שהוא מקום אסור, מ"ב אות ע"ב.
 - ח. זה חוזר גם בבנה בו בית באותו מקום צריך שאח"כ הקיפו אח"כ שאז הקיפו לשם תשמיש לדירה, ואם הקיף אותו ע"מ שיבנה שם דירה יש להקל דהוי מוקף לדירה. מ"ב אות י"ט.
 - ט. וא"צ לפרוץ כל גובה הקיר אלא כל שלא נשאר בגובה הקיר עשרה הוי פרוץ. מ"ב אות כ"א.
- ו ואם היה פרוץ עשרה די שיפרוץ עוד מעט לעשותו יותר מעשרה.

בלא היקף^י, ויחזור ויגדור הפרצה כולה^ב או האמה^ל היתרה על עשר אמות, והעשר אמות יהיו פתח והוי פתוח ולבסוף הוקף לדירה. ואם פרץ אמה וגדרה, וחזר ופרץ אמה אצל מה שגדר עד שהשלימו לעשרה^מ מותר.

הגה: אם קשה עליו לפרוץ הגדר, י"א דיכול להניח עפר ליד הכותל^ז משני צדדים^ס עד שימעט הכותל מגובה עשרה טפחים, ורוחב העפר יהיה ד' טפחים^ע באורך עשר אמות^פ לאורך הכותל, ואם אין בגובה העפר עשרה^צ הרי כאילו פרץ שם הכותל שלא נשאר שם גובה עשרה למעלה מן העפר. וי"א דצריך שיבטל העפר שם לעולם ולא רק לשבת אחת^ק.

עין משפט ז.ז. או"ח סימן שנט פעיף א

א. רחבה שאחורי הבתים שאין דרכן היה להשתמש בה תשמישי הבית כמו חצר שהיא לפני הבית, אם היא יותר מסאתים ולא הקיף אותה לדירה^ר אין מטלטלין בה אלא בד' אמות^ש, ואם פתח לה פתח מביתו ואח"כ הקיפה הוי היקף לדירה בכל אופן.

- י. שנתבטלו כל המחיצות, ואפי' העומד עדיין כאילו נסתר.
- כ. וְלִשְׁם דִּירָה, וְהָיָה אִם יַעֲשֶׂה צוּרֵת הַפֶּתַח לְשֵׁם דִּירָה ג"כ מֵהַנִּי דְּלֹא הוּי פְּרִצָה. מ"ב אות כ"ה.
- ל. או המעט שצריך לגדור שלא יהיה יותר מעשרה בפרצה.
- מ. היינו ליותר מעשרה. מ"ב אות כ"ז.
- נ. מיירי שהכותל הוא בפחות מעשרים טפחים גובה, דביותר לא מהני תקנה זו. מ"ב אות כ"ט.
- ס. כדי שתבטל המחיצה.
- ע. דבפחות מזה אינו ראוי לעמוד עליו ולהתעכב, מ"ב אות ל"ב.
- פ. צ"ל יותר מעשר אמות.
- צ. דבשיעור זה אפשר עוד לדרוך וללכת עליו. מ"ב אות ל"ד.
- ק. וְכִיּוֹן שֶׁדַּעַתוֹ לִפְנוֹתוֹ לֹא הוּי בֵּיטוּל, וְע"כ צָרִיךְ לְבַטְלוֹ בְּפִירוּשׁ לְעוֹלָם, וְהֵאָחֳרוֹנִים דַּעַתָם לְהַקֵּל כְּדַעַה רֵאשׁוֹנָה, וְעֵינֵי בַּמ"ב אֹת ל"ח.
- ר. היינו שלא פתח בכותל הבית פתח לרחבה קודם שהקיפה.
- ש. וכ"ש שאסור לטלטל ממנה לבית, אבל אם אין בה רק סאתים מותר לטלטל ממנה אפי' לבית וכן לטלטל בכולה אע"פ שלא הוקפה לדירה, מ"ב אות ג'.

הגה: מה שאנו לא נזהרין בטלטול בחצירות שאחורי הבית משום שהיום בזמן הזה סתמן מוקפין לדירה כמו בחצר.

עין משפט ט. אר"ח סימן שנה סעיף יא

יא. יב. קרפף יותר מבית סאתים שהוקף לדירה ונכנסו בו מים ועומדים בחצר, אם ה ראויים לשתיה אין מבטלין הדירה א, אפי' אם המקום שנתפשטו שם יותר מסאתים ב, ואפי' המים עמוקים הרבה, ואם אינם ראויים לשתיה דינם כזרעים והוא שהיה בעמקם עשרה טפחים ג ומבטלים הדירה.

דף כד:

עין משפט א.ב. אר"ח סימן שנה סעיף יא
עיין לעיל דף כד. עין משפט אות ט

- ת. דאם עוברים מצד אחד לשני הוי כרמלית ואסור למלאות מהם. מ"ב אות פ"ד.
- א. דאין לך דירה מעולה מזו. שם אות פ"ו.
- ב. ואפי' נתמלא כל החצר, שם.
- ג. דבפחות מזה אינם חולקים רשות לעצמן. מ"ב אות צ'.